

Skjld, saa at man kan være betænt paa at tage Sagen paa denne Maade, at jeg har bede om Ordet og er fremkommet med denne Udtalelse. Gør man nemlig ikke dette, tror jeg, at det vil gaa i Fremtiden, som det er gaaet ved de to sidste Forpagtnings Kontrakter Udlob, at man hver Gang kommer og fortæller os, at man ikke kan faa disse Gaarde bortsolgte i Smaalodder. Man burde sætte en praktisk Mand paa disse Gaarde, der var udstyret med tilstrækkelige Pengemidler. Eller rettere sagt, Staten burde tage Sagen i sin Haand. En privat Mand vilde ikke gøre det, da der skulde en stor Kapital til, og en privat Mand næppe vilde være i Stand til at riffere en saadan Sum. Men jeg er overbevist om, at naar Staten tog Sagen i sin Haand og satte en dygtig Landmand til at være Bestyrer, vilde man i Løbet af faa Aar kunne sælge disse Gaarde i mindre Lodder. Pengene vilde komme til Stede, og Statskassen vilde ikke lide noget Tab. Det var blot denne Tanke, jeg vilde henlede Opmærksomheden paa. I øvrigt stemmer jeg for Lovforslaget.

Ordføreren (Tutein): Jeg vil blot i Anledning af, hvad den ærede sidste Taler udtalte, at Statskassen skulde overtage Driften af Ejendommene for i Løbet af nogle Aar at bortfælde Parceller deraf, gøre opmærksom paa, at i Folge Betænkningen og det, der er fremsat i den, har der en Gang været stillet Forslag om netop at gaa frem paa den Maade, som det ærede Medlem anbefalede. Men Tinget vedtog at gaa frem paa en anden Maade. I den Betænkning, som blev afgivet den 18de December 1880 om det Lovforslag, der senere udkom i Foråret 1881, var det principalt foreslaaet af Finansudvalgets Flertal, at Statskassen skulde drive den Ejendom, som der der var Tale om, og i Løbet af nogle Aar bortfælde den i Parceller. Men Tinget vedtog det subsidiaire Forslag, der gik ud paa at bortforpagte Ejendommene i en ny Termin. Det Forslag, som det ærede Medlem omtalte, har altsaa været fremme, men er ikke blevet vedtaget af dette Ting.

Cl. Nielsen: Jeg fremsatte under Behandlingen af Præstelønningsloven en Tanke om at bortspille Jordlodder for derved at naa noget, som det har vist sig umuligt at naa, navnlig her ved disse store Gaardes Bortfalg. Jeg gjorde gældende, at Industrien har sit Lotteri, og at Haandværket har sine Lodder, og jeg udtalte tillige, at der ved Afgørelsen af det Forhold, som

her er paa Tale, var Løselighed til at gøre et Forsøg i denne Retning uden Hensyn til, hvorledes det vilde gaa med Præstelønningsloven og de paatænkte Smaalodders Tilvejebringelse ved Hjælp af Præstegaardsjorberne. Det forekommer mig, at det kunde være værd at tage denne Tanke under Overvejelse, og jeg bad den Gang den ærede Minister om at tænke over Sagen. Forholdet er jo nemlig det, at det ikke er et saa overordentlig stort Beløb, der skal til. Naar man ser hen til, hvad Lotterierne i det hele kræve, se vi, at Haandværker- og Industrielotteriet spiller for omtrent 2 Mill. Kr. om Aaret, og disse to Gaardes samlede Værdi er vel ikke over 1 Mill. Kr. Haandværker- og Industrielotteriet byder kun for 1 Mill. Kr. i Gevinster. Den højeste Værdi af de enkelte Gevinster er 4,000 Kr., men der er kun 4 Gevinster paa over 2,000 Kr. Naar man nu udbyder Lodder paa en lille Bondeby til 1 Mill. Kr., kunde maaske en lignende Fordel vindes. Det er blot dette, jeg vil tilslade mig at henstille til den ærede Ministers Overvejelse, om det ikke var muligt, at Landbruget ogsaa kunde faa Løselighed til paa denne Maade at blive delagtigt i Fordelen ved Lotterierne, for saa vidt det er en Fordel.

Bust: Det forekommer mig, at det ærede Medlem, der jo lader til at have en særegen Interesse for Lotterierne, konsekvent maatte anbefale Tinget at stemme mod Lovforslaget. Hvis vi nemlig stemme for dette Forslag, saaledes som jeg selvfølgelig anbefaler, da jeg er Medunderskriver af Betænkningen, kan det ikke nytte at tale med den ærede Minister om dette Lotteri i de første 8 Aar. Skulde vi altsaa gøre et Forsøg med Fru Fortuna paa dette Omraade, forekommer det mig, at det ærede Medlem burde begynde med at anbefale Tinget at stemme imod Lovforslaget, for at vi saa kunde prøve, om vi efter at have spildt dette Par Dage paa Ordningen af dette Forhold, kunde faa et Lotteri oprettet.

Cl. Nielsen: Jeg vil dog ikke anse dette for at være nødvendigt, og jeg vil selvfølgelig anbefale dette Lovforslags Vedtagelse. Maaske jeg har for lidt Kendskab til Forholdene paa dette Omraade, men det forekommer mig, at selv om der gives Ministeren denne Tilladelse til at bortforpagte paa ny paa 8 Aar, maatte han ogsaa være berettiget til at opsætte denne Forpagtning et Aars Tid eller saa. For saa vidt dette ikke skulde være Tilfældet, tør jeg dog ikke